

De tre kirkelige Me'n'ngers Samarbejde.

Pastor Johs. Clausen har skrevet 3 Artikler herom i Anledning af en Diskussion i "Kirkeligt Dagbl."

Har Jndre Mission sine Naadegaver, hvormed den har gjort sin store Gerning, saa har den grundtvigske Retning sandelig ogsaa sine, hvormed den har gjort og gør sin Gerning til den hele Kirkes Udøvelse.

Men ingen kan eller bør heller være blind for, at Kirken har en Gerning at gøre overfor Menneskeligheden i dets forskellige Stikter. Den skal være Verdens Salt og Lys, være den Suredejs, der skal lyse alle Mennesker og alle menneskelige Forhold.

Den grundtvigske Retning har aabenbart særlig faaet Naadegaver til i det Land at udføre denne Gerning ved Siden af den at føre Sjæle til Kristus og hjælpe dem til at vokse op til ham.

Al Falb Jndre Missionens oplyste Kristne: Præster og andre, kan umuligt være blinde for, at Kirken i Fortiden har gjort denne Gerning mellem Folkene, og at den derfor ogsaa fremdeles bør gøre den.

Men hvad man kan forlange, er at den vil anerkende alle de ærlige Arbejde, som fra grundtvigske Sider er gjort og gøres især for den unge Slægt, men ogsaa for flere almindelige Ting, som angaar det folkelige og menneskelige Liv i forskellige Retninger.

Men den tredje Kirkeafdeling kan utvivlsomt lære meget af Retning af Menigheds Liv, Livet i de helliges Samfund, af de to andre Kirkeafdelinger. At saa dette frem i samme, er af den Grund vanskeligt, fordi den tredje Retning ikke er fremkommen ved en særegen ny kristelig Værelse, som Tilfældet er med de to andre Retninger.

den dog den Slags Mennesker, som leiet falder fra Troen og kommer udenfor Døren, de holder sig saa nær, og ved hvilken der sælges saa strenge Domme over andre. De stille og alvorlige Sjæle, som tager Plads nærmere ved Herren, som staar i Menighedens Midte, er ikke saa meget udsatte for denne Fare.

I den senere Tid har adskillige i Jndre Mission begyndt at tage en Sag op, som man tidligere intet har gjort for, nemlig den sønderjydske Sag, nærmest dens kirkelige Side. Hvad der fra den grundtvigske Retnings og anden Side er blevet virket herfor, har man endogfaa udtalt sig misbilligende om, kaldende det Politisk.

I en vis Forstand kunde den grundtvigske Retning med Hensyn til sit Arbejde for gode, folkelige og menneskelige Formaal lære af den Jndre Mission at sætte Stel. Denne har sine Missionshuse. Der har ofte og vissefelig med fuld Høje været antet over, ja dybt betaget, at man aabner Forsamlingshusene for Drikkeri og for en i sig Dans, uaetig disse Huse oprindelig var byggede af Kristne af grundtvigske Retning for at være til Gavn for den unge Slægt.

De er 45 Aar, og Deres Drenge er 14 Aar. Naar De nu vil gøre det allerbedste for Deres Drenge Fremtid, saa skal De selv være faaledes, som De ønsker, at Drengen skal blive, naar han bliver 45.

Er der noget i Verden, som kan hjælpe En til at være god og ærlig, saa er det saadan en Kærlig, som tilidsfuldt gaar ud fra, at hvad Jæ'r gør, er rigtig.

Vi havde forrige Sommer et Par imaa Feriepiger fra København. De var meget slinke; men de talte jo — som rimeligt var — København, d. v. s.: de sagde "tale" i Stedet for "tale", "Gæde" i Stedet for "Gade" osv.

Men det var ingen Sag at være Opdragere — Forældre eller Lærere — hvis vi kun paavirkede de Unge i de Tjeblikke, da vi lærer dem mest i de Tjeblikke, da vi slet ikke tænker paa, at de er til. Og det kommer af, at det, de da ser hos os, det er umiddelbare Livsytninger — som forplanter sig.

Jeg har flere Gange truffet Forældre, som var betymrede, fordi Børnene meget lettere lærte det daarlige end det gode. De kunde de 20 Gange forgæves søge at lære deres Børn gode Ord, og naar saa Børnene blot en Gang hørte Klarlen bande, saa huffedes de hans Ord og gentog den. Stude det da virkelig komme af, at Børnene er saa fordervede, at de hellere vil lære det onde end det gode?

Nei, det gør ikke, heldigvis. Det kommer af, at det gode saa ofte møder dem kun som døde Formaninger, medens den Gd, de hørte deævære var helt levende — slet

ikke jagt for at lære Børnet noget, men blot udbrungen som en ond Livsytning — der smitter. Vi hørker kan eller skal lade være at "formane" Børn; men vi maa bare vide, at det betyder saa uendelig lidt.

Den berømte Skuepillerinde, Fru Heiberg fortæller sine Livserindringer, hvorledes hun lærte det. Hendes Barndomshjem var i mange Maader et stiftels Hjem; Faderen var forfalden og Moderen svag. Saa en Aften, da Moderen var rigtig ulykkelig, tog hun sin lille Pige i sine Arme og bad "Fadervor" og søjede til bag efter: "Aah, Gud Fader, almægtige, hjælp os dog!" — I dette Tjeblik tænkte hendes Moder mindst af alt: "Nu skal jeg lære min Pige at bede;" hun udsatte kun sit Hjerte — og i samme Tjeblik lærte Børnet det.

Derom vi tænker paa at faa en god Fremtidsfarve til at sidde fast paa vore Børns Sjæle, saa maa vi vide, at der en Flod, som har en særegen Gøne til det — og det er den Livs-Strøm, der lever i os selv.

Er der noget i Verden, som kan hjælpe En til at være god og ærlig, saa er det saadan en Kærlig, som tilidsfuldt gaar ud fra, at hvad Jæ'r gør, er rigtig.

Vi havde forrige Sommer et Par imaa Feriepiger fra København. De var meget slinke; men de talte jo — som rimeligt var — København, d. v. s.: de sagde "tale" i Stedet for "tale", "Gæde" i Stedet for "Gade" osv.

Men det var ingen Sag at være Opdragere — Forældre eller Lærere — hvis vi kun paavirkede de Unge i de Tjeblikke, da vi lærer dem mest i de Tjeblikke, da vi slet ikke tænker paa, at de er til. Og det kommer af, at det, de da ser hos os, det er umiddelbare Livsytninger — som forplanter sig.

Jeg har flere Gange truffet Forældre, som var betymrede, fordi Børnene meget lettere lærte det daarlige end det gode. De kunde de 20 Gange forgæves søge at lære deres Børn gode Ord, og naar saa Børnene blot en Gang hørte Klarlen bande, saa huffedes de hans Ord og gentog den. Stude det da virkelig komme af, at Børnene er saa fordervede, at de hellere vil lære det onde end det gode?

Nei, det gør ikke, heldigvis. Det kommer af, at det gode saa ofte møder dem kun som døde Formaninger, medens den Gd, de hørte deævære var helt levende — slet

ikke jagt for at lære Børnet noget, men blot udbrungen som en ond Livsytning — der smitter. Vi hørker kan eller skal lade være at "formane" Børn; men vi maa bare vide, at det betyder saa uendelig lidt.

Den berømte Skuepillerinde, Fru Heiberg fortæller sine Livserindringer, hvorledes hun lærte det. Hendes Barndomshjem var i mange Maader et stiftels Hjem; Faderen var forfalden og Moderen svag. Saa en Aften, da Moderen var rigtig ulykkelig, tog hun sin lille Pige i sine Arme og bad "Fadervor" og søjede til bag efter: "Aah, Gud Fader, almægtige, hjælp os dog!" — I dette Tjeblik tænkte hendes Moder mindst af alt: "Nu skal jeg lære min Pige at bede;" hun udsatte kun sit Hjerte — og i samme Tjeblik lærte Børnet det.

Derom vi tænker paa at faa en god Fremtidsfarve til at sidde fast paa vore Børns Sjæle, saa maa vi vide, at der en Flod, som har en særegen Gøne til det — og det er den Livs-Strøm, der lever i os selv.

Er der noget i Verden, som kan hjælpe En til at være god og ærlig, saa er det saadan en Kærlig, som tilidsfuldt gaar ud fra, at hvad Jæ'r gør, er rigtig.

Vi havde forrige Sommer et Par imaa Feriepiger fra København. De var meget slinke; men de talte jo — som rimeligt var — København, d. v. s.: de sagde "tale" i Stedet for "tale", "Gæde" i Stedet for "Gade" osv.

Men det var ingen Sag at være Opdragere — Forældre eller Lærere — hvis vi kun paavirkede de Unge i de Tjeblikke, da vi lærer dem mest i de Tjeblikke, da vi slet ikke tænker paa, at de er til. Og det kommer af, at det, de da ser hos os, det er umiddelbare Livsytninger — som forplanter sig.

Jeg har flere Gange truffet Forældre, som var betymrede, fordi Børnene meget lettere lærte det daarlige end det gode. De kunde de 20 Gange forgæves søge at lære deres Børn gode Ord, og naar saa Børnene blot en Gang hørte Klarlen bande, saa huffedes de hans Ord og gentog den. Stude det da virkelig komme af, at Børnene er saa fordervede, at de hellere vil lære det onde end det gode?

Nei, det gør ikke, heldigvis. Det kommer af, at det gode saa ofte møder dem kun som døde Formaninger, medens den Gd, de hørte deævære var helt levende — slet

ikke jagt for at lære Børnet noget, men blot udbrungen som en ond Livsytning — der smitter. Vi hørker kan eller skal lade være at "formane" Børn; men vi maa bare vide, at det betyder saa uendelig lidt.

Den berømte Skuepillerinde, Fru Heiberg fortæller sine Livserindringer, hvorledes hun lærte det. Hendes Barndomshjem var i mange Maader et stiftels Hjem; Faderen var forfalden og Moderen svag. Saa en Aften, da Moderen var rigtig ulykkelig, tog hun sin lille Pige i sine Arme og bad "Fadervor" og søjede til bag efter: "Aah, Gud Fader, almægtige, hjælp os dog!" — I dette Tjeblik tænkte hendes Moder mindst af alt: "Nu skal jeg lære min Pige at bede;" hun udsatte kun sit Hjerte — og i samme Tjeblik lærte Børnet det.

Derom vi tænker paa at faa en god Fremtidsfarve til at sidde fast paa vore Børns Sjæle, saa maa vi vide, at der en Flod, som har en særegen Gøne til det — og det er den Livs-Strøm, der lever i os selv.

Tab af Energi, Mangel paa Appetit, Følelsen af Træthed og Mathed. Dr. Peter's Kuriko. Den styrker den svækkede Organisme og bygger den op paany. Den skaffer Appetit og befordrer Fordøjelsen, gjør Hudfarven klar og skaffer Sundhedens uundervelige Gave. DR. PETER FAHRNEY, 112-118 So. Hoyne Avenue, CHICAGO, ILL.

For dem, der kan regne. Elektrical Metal Lathing Co. 100 Washington St., Chicago.

Pianover og Orgler. H. Jensen, 18 North Main St., Council Bluffs, Ia.

NORTH-WESTERN. F. E. & M. V. R. R. er den bedste til og fra. Sufferøemarkerne. Nord-Nebraska.

FRU OLSENS. VÆRDIFULDE SALVE. FRU OLSENS, 67 W. 20. St. I Nyhavn, N. J. PRIS 25c.

WINE OF CARDUI. eller rettere sagt formegnet deraf, udelægger Kvindeens Nerver. Det er en af de bedste og mest effektive midler til at regulere den maanedlige Periode og holde de smertefulde Hæmorrhager i fuld Tilstand.

husarbejde. eller rettere sagt formegnet deraf, udelægger Kvindeens Nerver. Det er en af de bedste og mest effektive midler til at regulere den maanedlige Periode og holde de smertefulde Hæmorrhager i fuld Tilstand.

Det Dgl. Daniske Konsulat. Room 407-408 Real Estate Bldg. 61. af Dearborn og Randolph St. Chicago, Ill. Danmarks Kort. Størelse 23-28 Tommer. Trykt i forskellige Farver, viser klart Jernbaner, Ueber, Kjøstæder og Plakker, samt alle betydeligere Landsbyer, store Gaarde og Kirker.